

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 97 af 31. Marts 1928 om Driftslaaneforeninger for Ejere og Brugere af Landejendomme.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1684).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Bording: Som jeg paa mit Partis Vegne udtalte ved Sagens anden Behandling, er vi fremdeles af den Opfattelse, at Staten bør støtte Erhvervslivet med billige Laan. For at denne Støtte kunde blive saa virkningsfuld og fornuftig som muligt, med andre Ord støtte, hvor Støtten er nødvendig, og hvor Støtte kan hjælpe, uden at paaføre Staten unødvendige Tab, havde mit Parti stillet et Ændringsforslag til anden Behandling, som desværre ikke blev vedtaget. Der er dog intet til Hinder for, at Loven i den Skikkelse, den nu har, kan bruges paa forstandig Maade, dog ikke efter min Opfattelse, hvis man deler Ministerens — om jeg saa maa sige indtil Letsindighed grænsende Optimisme, som fik Udtryk i Ministerens Tale ved første Behandling, at blot man laaner, selv om det er til fuldstændig insolvente Landmænd, klarer Vanskelighederne sig nok. Nej, saa vil Loven kun udskyde Krisen for mange Landmænd og paaføre Staten ganske unødvendige Tab. Vort Ændringsforslags Vedtagelse kunde hindre et saadant Resultat, men de 3 Partier, Venstre, de Konservative og de Radikale, stemte det ned og har derfor sammen med Ministeren Ansvaret, hvis Resultatet af disse Millionlaan til Erhvervet bliver, at det er Kapitalister, som har Penge til gode hos insolvente Landmænd, der herved faar Mulighed for at faa Renter og Afdrag, som de ellers aldrig havde Udsigt til at faa, og at Staten om nogle Aar bliver stillet overfor dette, at mange Landmænd maa gaa fra Hus og Hjem, saafremt de skal betale Laanet til Staten tilbage.

Hvis derimod de Synspunkter for en fornuftig og forsigtig Udlaansvirksomhed, som har fundet Udtryk fra flere Sider her i Salen og ogsaa i den afgivne Betænkning, vil blive raadende ved Lovens Administration, kan den komme til at gavne ikke saa ganske faa Landmænd, og i Haab om, at dette vil blive Tilfældet, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

A. C. D. Petersen: Under denne Sags første Behandling stillede jeg nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister, som jeg ønskede besvaret, før mit Parti kunde tilsige sin Medvirken til Lovforslagets Ophøjelse til Lov. Den højtærede Minister vilde ikke besvare disse Spørgsmaal under første Behandling, og jeg skal ikke gaa stærkt i Rette med Ministeren derfor, det kan jo være, at Ministeren havde gode menneskelige Grunde for sit Standpunkt, og jeg maatte derfor den Gang forbeholde mig, at Lovforslaget kom i Udvalg, saa at vi kunde faa Lejlighed til dér at stille Spørgsmaal. I Udvalget stillede jeg yderligere nogle Spørgsmaal, og disse Spørgsmaal er efter min Opfattelse blevet besvaret tilfredsstillende — ærede Medlemmer, som interesserer sig for disse Spørgsmaal, kan finde dem i den Betænkning, Udvalget har afgivet. Men til disse Spørgsmaal vil jeg da nu gerne føje endnu et Spørgsmaal — ikke i og for sig for mit Partis Skyld, men fordi man ude omkring i Landet har en Opfattelse af de Forhold, der gør sig gældende ved denne Laanevirksomhed, som ikke er ganske klar. Min Opfattelse er egentlig den, at den højtærede Minister allerede har givet et tilfredsstillende Svar, men jeg ønsker dog at fremkalde endnu en Besvarelse, saa det kan staa klart for alle, hvorledes Forholdene er, naar man indtræder i disse Driftslaaneforeninger. Jeg spørger da den højtærede Minister: Er det ikke Ministerens Opfattelse, at hvis en Mand indtræder i en Driftslaaneforening med saakaldt begrænset solidarisk Ansvar — og i Henhold til den højtærede Ministers Fortolkninger er det jo godt gjort, at han kan dette —, er det saa ikke den højtærede Ministers Mening, at hvis denne Mand har en Jordværdi paa 200 000 Kr., men kun indtræder med en begrænset Del af denne Jordværdi i en Driftslaaneforening, f. Eks. med 100 000 Kr., saaledes at det Laanebeløb, han derved kan komme i Besiddelse af, er 10 pCt. af 100 000 Kr., altsaa 10 000 Kr., medens han, hvis han traadte ind med hele sin Jordværdi, 200 000 Kr., vilde kunne faa 20 000 Kr. — er det saa ikke den højtærede Ministers Mening, naar man taler om begrænset solidarisk Ansvar, at saa Forholdet er dette, at i første Række har Manden sit solidariske Ansvar begrænset ved de 100 000 Kr., hvis samtlige de i Driftslaaneforeningen værende Medlemmer een for alle og alle for een kan opfylde deres Forpligtelser, men kan de ikke dette, hæfter vedkommende større Landbruger ogsaa for den sidste Del af sin Jordværdi